

॥ ९८ ॥ युगंकालचक्रं ॥ ९९ ॥ १०० ॥ आभ्यांद्रोणभीष्माभ्यांअभिध्यातोहंतव्यत्वेननिश्चितः दारुणेनभयानकेनास्त्रादिना पदाभूमिमितिमर्त्यउक्तः ॥ १०१ ॥ ददुरोमंडूकः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ ना
 गबलस्यहस्तिसैन्यस्य ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ पर्यायात्पुद्गप्रकारात् ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ पर्यायधर्मेणउपधर्मेणमायादिना अन्येतुराजपुत्रोयंराज्यार्हइतिकमधर्मस्तेननकिंतुशौर्येणैवसिद्धिमाप्नो
 द्रोणमहाद्युतिपार्थजेतुमिच्छसितन्मृषा ॥ नहिशुश्रुमवातेनमेरुमुन्मथितंगिरिं ॥ ९८ ॥ अनिलोवावहेन्मेरुघौर्वापिनिपतेन्महीं ॥ युगंवापरिवर्ततयद्येवंस्या
 द्यथात्थमां ॥ ९९ ॥ कोत्यस्तिजीविताकांक्षीप्राप्येममरिमर्दनं ॥ पार्थोवाइतरोवापिकोन्यःस्वस्तिगृहान्ब्रजेत् ॥ १०० ॥ कथमाभ्यामभिध्यातःसंस्पृष्टोदारु
 णेनवा ॥ रणेजीवन्प्रमुच्येतपदाभूमिमुपस्पृशन् ॥ १०१ ॥ किंददुरःकूपशयोयथेमांनबुध्यसेराजचमूंसमेतां ॥ दुराधर्षादेवचमूप्रकाशांगुमांनरेद्रैस्त्रिदशैरि
 वद्यां ॥ १०२ ॥ प्राच्यैःप्रतीच्यैरथदाक्षिणात्यैरुदीच्यकांबोजशकैःखशैश्च ॥ शाल्वैःसमत्स्यैःकुरुमध्यदेशैर्मूर्च्छैःपुलिंदैर्द्रविडांधकांच्यैः ॥ १०३ ॥ नानाजनौ
 घंयुधिसंप्रवृद्धंगांगंयथावेगमपारणीयं ॥ मांचस्थितंनागबलस्यमध्येयुयुत्ससेमंदकिमल्पबुद्धे ॥ १०४ ॥ अक्षय्याविषुधीचैवअग्निदत्तंचतेरथं ॥ जानीमो
 हिरणेपार्थकेतुंदिव्यंचभारत ॥ १०५ ॥ अकथमानोयुध्यस्वकथसेर्जुनकिंबहु ॥ पर्यायात्सिद्धिरेतस्यनैतत्सिध्यतिकथनात् ॥ १०६ ॥ यदीदंकथनाल्लोकेसि
 ध्येत्कर्मधनंजय ॥ सर्वेभवेयुःसिद्धार्थाःकथनेकोहिदुर्गतः ॥ १०७ ॥ जानामितेवासुदेवंसहायंजानामितेगांडिवंतालमात्रं ॥ जानाम्यहंत्वादृशोनास्तियोद्धा
 जानानस्तेराज्यमेतद्धरामि ॥ १०८ ॥ नतुपर्यायधर्मेणसिद्धिंप्राप्नोतिमानवः ॥ मनसैवानुकूलानिधातैवकुरुतेवशे ॥ १०९ ॥ त्रयोदशसमाभुक्तंराज्यंविलप
 तस्तव ॥ भूयश्चैवप्रशासिष्येत्वांनिहत्यसबांधवं ॥ ११० ॥ कृतदागांडिवंतेभूयत्वंदासपणैर्जितः ॥ कृतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन ॥ १११ ॥ सगदा
 द्भीमसेनाद्वाफाल्गुनाद्वासगांडिवात् ॥ नवैमोक्षस्तदायोभूद्विनाकृष्णामनिदितां ॥ ११२ ॥ सावोदास्येसमापन्नान्मोचयामासपार्षती ॥ अमानुष्यंसमाप
 न्नान्दासकर्मण्यवस्थितान् ॥ ११३ ॥ अवोचंयत्पंडतिलानहंवस्तथ्यमेवतत् ॥ धृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ॥ ११४ ॥ सूदकर्मणिचश्रांतंविराटस्यम
 हानसे ॥ भीमसेनेनकोतेययत्तुतन्ममपौरुषं ॥ ११५ ॥ एवमेवसदादंडक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः ॥ वेणींकृत्वापंडवेषःकन्यांनर्तितवानसि ॥ ११६ ॥
 तीत्यर्थः मनसासंकल्पेनधातैवकुरुतेनतुमनुष्यः ॥ १०९ ॥ ११० ॥ हेदास वासवइतिपाठेहेइंद्रपुत्र ॥ १११ ॥ ११२ ॥ अमानुष्यंनीचमनुष्यत्वं अलवणायवागूरितिवदत्पार्थोत्रिनञ्ज ॥ ११३ ॥ ११४ ॥
 ॥ ११५ ॥ वेणींकृत्वापंडवेषःकन्यांनर्तितवानसीत्येतस्मात्परंश्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयःपलायतइत्यर्थंदृश्यते तस्यार्थः यःपंडवेषःअस्त्रीअपिस्त्रीवेषभृत्श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितपुरुषवमदर्दशनस्था
 नेषुसंयुगेस्तरयुद्धेउपस्थितेसतिपलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगेस्थिरीभवति अयंतुततोप्यधमइतिभावः कक्षायामित्यपेक्षितेआकारलोपआर्षः ॥ ११६ ॥